VOL. 113. NO. 3. MARCH, 2021. 113. ÉVF. 3. SZÁM, 2021. MÁRCIUS

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ÜNNEP A TANÍTVÁNYOKKAL

Péter visszaemlékezéseit örökíti meg Márk evangélista, tehát a tanítvány szemszögéből követjük a történéseket. Már háromszor beszélt nekik az Úr közelgő haláláról és feltámadásáról, de még mindig értetlenkednek. Márkot olvasva szinte köztük vagyunk, a közelből látjuk: ezek a Jézus által kiválasztott „apostolok" (Mk 6,30) félve követik a Jeruzsálembe tartó Mestert (Mk 10,35). Félelmükben nem kérdezik Jézust (Mk 9,32). Válasz nélkül maradt kérdéseikkel is megterhelve közelednek most a városhoz - Jézussal, utoljára.

Márk evangélista Isten engedelmes Szolgájának, az Emberfiának a követésére hív bennünket. A tanítványok kis csoportjával együtt tanulunk a mindig munkálkodó Jézustól. Kimaradnak az evangéliumából tanítások (Lk 10-18; Jn 7-11), még Lázár feltámasztásának a története is, mert annak a „nagy" jelzővel illetett hétnek az eseményei a Megváltó legnagyobb munkájáról, a számunkra is legjelentősebbről szólnak majd. Evangéliumának alig túl a felén, máris Jeruzsálemnél járunk.

A tanítványság élethosszan tartó folyamata Nagyhéten sem szünetel. Ismertté vált tanítvány-elődeinket hol dicsőséget láttatva neveli a Mester (Mk 9,2-8), hol a tagadás tüzénél leégve (Mk 14, 66-72), hogy feltegyük a kérdést: **Mit tanultak ők? Mit mond nekünk Jézus most? Mire neveli tanítványait a Jeruzsálembe bevonuló Úr Jézus?**

Elsőként arra, hogy Ő minden egyes napunkról tud mindent. Én sokáig hadilábon álltam a Virágvasárnappal. Nehéz volt az egy napig se tartó hozsannázást ünnepnek éreznem, pedig gyönyörű költemények és zeneszámok, sok remekmű utal rá. Ennyit kellett élnem, hogy megértsem, attól lesz valóban ünneppé akármelyik napom, ha teljesen Jézusra hagyatkozom. Úgy, mint a tanítványok közül az a kettő, akiket elküldött a szamárcsikóért. Egyértelmű, hogy Márk evangélista csodálkozni hív bennünket. „Nézzétek csak!" – kiáltja szinte. Péter beszámolójára figyelve, ő nem foghatja szűkre, mint Máté: *"a tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik"* (Mt 21,6). A lukácsi *„a küldöttek elmentek, és mindent úgy találtak, ahogyan megmondta nekik"* már summás, de Márk evangélista szóról-szóra mondja, szinte a szánkba rágja: Jézustól ezt az utasítást kapták: *„Menjetek az előttetek levő faluba, és mindjárt, amint beértek, találtok egy szamárcsikót megkötve, amelyen még nem ült senki: oldjátok el, és hozzátok ide. Ha pedig valaki megkérdezi tőletek: Miért teszitek ezt? – mondjátok, hogy az Úrnak van szüksége rá, de azonnal vissza is küldi."* Mi is halljuk Pétert, amint az emlékezés örömétől izgatottan mondja Márknak: „Elmentek, ott és úgy találták a csikót. Elkötötték. Rájuk ripakodtak, de ők azt válaszolták, amit az Úr mondott, és elengedték őket! Meg a szamarat is!" Csak Márk evangélista megy ennyire a részletekbe, mert hogyan másképpen tanulnánk meg azt a jót a virágvasárnapi történetből, hogy Jézus mindenről tud mindent? A mai napunkról is tud mindent.

Ne engedjük, hogy ez a fontos igazság elvesszen a nagy sürgés-forgásban! Jézus tanítványainak a napját ünnepivé az teszi ma, amikor neki engedelmeskedve(!) meggyőződünk arról, hogy Ő tud mindent. Előre tudta? Intézkedett már? A távolból irányított állatot és embert? Ezekre itt nem találunk választ. Csodálkozzunk inkább Péterrel és Márkkal, az engedelmes két tanítvánnyal, hogy Aki a követésére hív bennünket, Jézus az Isten!

Mint a tanítványoknak akkor, nekünk is tanítja az Úr Jézus, hogy ő radiká-

folytatás a 3. oldalon

VIRÁGVASÁRNAPI HIMNUSZ

Pálmákat szórjunk Jézus útjára,
Ez ünnepen jertek Őt dicsérni!
Szívünk legyen a hála oltára,
Ajkunk ne szűnjön meg zengni Néki!
Ujjongó ének dicsérje Őt,
Eljött e bűnös elveszett
világot megváltani!
Hozsánna! Dicséret néki,
Mert égi szeretet, üdvösség és
békesség jő vele!

Szent Főpap, drága Pásztor, Próféta,
S mint nagy király, trónja áll örökre.
Nem gazdag földi birtok országa,
Szállásra tér Ő a hű szívekbe.
Ujjongó ének dicsérje Őt,
Eljött e bűnös elveszett
világot megváltani!
Hozsánna! Dicséret néki,
Mert égi szeretet, üdvösség és
békesség jő vele!

Evangéliumi Vegyeskarok 78

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.
Live for the Future
Virágvasárnapi írások
Márciusi ünnepnapok
Gyülekezeti beszámoló: Torontó
Meghívó a Venice-i istentiszteletre
Covid-19 / Védőoltás? Nekünk is?
A menedék (2) A beköltözés

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

VIRÁGVASÁRNAP

„Bár ott lehettem volna!
Pálmát lengettem volna.
Lábad elé a porba
ruhám vetettem volna.
Ha ott lehettem volna!”

Vagyis, mindent úgy tettem volna, mint azok a Messiás-várók Jeruzsálem kapujában. A kérdés azonban az, hogy ma mit teszek? Ezt a nagyhetet hogy élem át? Megtalálom-e az alkalmakat a ma is munkálkodó Megváltóról szóló bizonyságtételre a pandémia miatt meglehetősen szűkre szabott keretek között is? Bár úgy lenne!

Örömteljes és áldott nagyheti alkalmakat kívánok a kedves olvasóknak!

Márciusi számunkban is találhatunk két vírussal, illetve oltással kapcsolatos írást - egyik egy kaliforniai, másik egy budapesti szaktekintély tollából. Amíg velünk él ez a probléma, foglalkozunk vele, bízva abban, hogy ezzel segíthetünk a tájékozódásban.

Újra olvashatunk gyülekezeti beszámolót (Torontóból), s egy istentiszteletre szóló meghívót is, a floridai Nyitott Biblia Gyülekezetbe.

Az angol nyelvű írások közül megemlítem *Mátrai Irma* ma is aktuális írását – azzal a megjegyzéssel, hogy szeretettel emlékezünk rá; már nyolcadik éve, hogy magához hívta őt az Úr - de írásai közül még jó néhány itt van a szerkesztői komputerben, felhasználatlanul.

Március 15.-hez két írással is kapcsolódunk. *Dr. Udvarnoki testvér* több mint 50 évvel ezelőtti írásával a nemzeti ünnepünkre emlékezünk. A *magyar sajtó* napjára pedig a mai szerkesztő reflektál.

A két írás együtt most egy harmadik témát fogalmaztat meg velem.

113 éves az amerikai magyar baptisták lapja. Egy idő óta dolgozunk újságunk korábbi számainak digitalizálásán. Ennek során derült ki, hogy nincs meg minden megjelent számunk. Sőt, hogy elég sok hiányzik a sorból. Természetesen és sajnos a legrégebbiek közül hiányzik a legtöbb.

A magyar sajtó napján ezért olvasóinkat szeretettel arra kérem, hogy ha van a könyvespolcon, vagy valahol a pincében - talán egy régen lezárt dobozban - **néhány régi Evangéliumi Hírnök szám,** küldjék el azt a szerkesztőnek! Kölcsön, vagy a szövetségünknek ajándékozva – a szerkesztő pedig gondoskodni fog róla, hogy az a történelmi gyűjteményünkbe kerüljön.

ÉVKÖZI GYŰLÉS 2021.

A Végrehajtó Bizottság és a *Missziós és Jótékonysági Bizottság* internetes értekezletére az idén március 13-án kerül sor.

Elsősorban **az első 60 év kiadványaira** gondolok. Aki segíteni tud ebben, írjon a szerkesztőnek – cím, e-mail és telefonszám itt, a baloldalon. Előre is köszönöm.

Ahogy a régi számokat olvasom, feltűnően sok levelet és szerkesztői választ találok e régi oldalakon. Feltételezem, hogy nem csak a szerkesztő más stílusa, hanem a kommunikáció könnyebb és gyorsabb mai formái miatt maradtak el ezek a levelek. Viszont amennyiben a nyilvános levélváltás az olvasótábor kapcsolatát elősegíti, ma is hasznos lehet. Például az év elején kaptam a Felvidékről ezt a levelet (részlet):

Tegnap ismét jött a posta. Megkaptuk az Evangéliumi Hírnököt. Nagy örömöt szereztetek ismét vele. Végig olvastam tegnap s ma újra. És szétosztom!

Szeretném kifejezni köszönetünket mindazoknak, akik részt vállalnak abból, hogy mi is kaphassunk havonta 12 példány.

Köszönet neked, hogy oly sok éve szerkeszted az Ev. Hírnököt! Sok hálával, tisztelettel gondolunk rátok, üdvözöljük a gyülekezetet. Kérlek, add át üdvözletünk Fűr Béla testvérnek is, a sok, gyönyörű éneket külön köszönjük.

Isten vezetésével teljes Új Évet kínunk! A felvidéki gyülekezetek, Bálint és családunk nevében is, ***Dóczé Erzsike***

Örülök annak, hogy lapunk országhatároktól függetlenül eljut oda, ahol szívesen olvassák, sőt várják azt. Mind az öt „másik” szövetségben élő testvéreinkhez. Ritkán gondolunk arra, hogy sok segítségre is szükségünk van ahhoz, hogy kézbe juthasson a lap a különböző országokban. Nem csak a postára gondolok – az működik, ha lassan és néha pontatlanul is. *Erdélybe* három helyre küldjük szétosztásra (Perecsen, Zilah és Nagyvárad), *Magyarországon* a testvéreim postázzák, *Kárpátalján, Délvidéken* és a *Felvidéken* a lelkipásztorok gondoskodnak a lap továbbításáról. Köszönjük mindannyiuk áldozatos munkáját! Szolgálatuk nélkül nem juthatna el testvéreinkhez az Evangéliumi Hírnök. (szerk)

ÜNNEP A TANÍTVÁNYOKKAL

folytatás az 1. oldalról

lisan másféle nagyság, mint akire mi számítunk. Jézus a maga fontossága, hatalomgyakorlásának a módja felől nem kér tanácsot tőlünk. Ő Atyja akaratát teszi, Neki engedelmeskedik. Ezért énekelhetett a próféta már régen erről (Zak 9); Isten országlásának a terve nem újkeletű. *"Igaz, diadalmas és alázatos"* Úr a Krisztus, aki *"szamáron ül, szamárcsikó hátán."* Hogyan osztályozzuk magunkat, korunk kereszténységét, különösen is annak az "evangélikál" megnyilvánulásait abban a kérdésben, hogy inkább, vagy kevésbé fogadja el, tanítja és követi a "szamaragoló Királyt" a korabeli zsidósághoz viszonyítva? Ha az itt hozsannázóknak, ott Feszíts meg!-et kiáltóknak öt pontot adunk, mi a tíz, vagy a nulla felé közeledünk inkább? Akinél a győztes hadvezér paripája szóba sem jöhetett, aligha fog a „dominencia teológia" hét csúcsán székelni, csak azért, mert nekünk imponálóbb tervünk van az Isten országáról. A szamáron is okuló tanítványok megérthették, hogy a Golgota felé tartó Jézus olyan Király, akit a kereszten át is érdemes követni. Mi mással helyettesíthető a „szövetség véréért" (Zak 9,11) ígért üdvösség, a Megváltó Úr Krisztussal való örök kapcsolat öröme?

Urunk halála, a Feltámadás, Krisztus mennybemenetele, majd az azt követő pünkösd tovább tisztították a tanítványok látását arról, hogy a szamárcsikón bevonuló Mester Isten országlásának a módjáról tanította őket: az ígéretek mind megvalósulnak, Isten szenvedést vállaló engedelmes és szent szolgája a mi Üdvözítőnk, akivel az Országba lépünk és abban élünk. Az apostolok készséggel vállalták maguk is ezt a világunkban idegen módját az Isten szerinti életnek.

Azután, értsük jól: zsoltárt énekel a tömeg! Vallásos zarándokokat hallunk itt, illő, hogy ne akármit daloljanak! Alig várták, hogy ideérjenek; előttük a gyönyörű város, a remélt találkozások a Templomnál és az asztalok körül. A tanítványok is ilyesmire készülnek, de nekik Jézussal kell tartani. Az új, nemvárt dolgokra, főleg a kellemesnek ható meglepetésekre ilyenkor nyitottabb az ember. Jézus és a szamár nyomába ered a tömeg. Ki tudja itt, hogy miért, vagy kiért? Többen hallottak Lázár feltámasztásáról (Jn 12,17-18), de nem kizárt, hogy inkább a következő felkelés vezérét követnék benne. Örülnek neki, akik jobban ismerik, mert hatalommal tanította őket, sőt, meg is gyógyíthatja őket. Bárki csatlakozhat az éneklőkhöz. A tanítványok? Elképzelem, szívesen fényképezkednének a Mesterrel, hát még ha videó is készül a „bevonulásról"! A hangulat, az „király." Mesterüknek hódol felnőtt és gyerek. Az Arany-kapun vonulnak be. Velük vonul be Jézus! Végre nem kell titkolózni; kötélnek áll a Mester, nem ellenkezik! Jól döntöttek, amikor… Péter emlékezésében ezt a mindenkinek ünnepi hangulatot forrázta le Jézus döntése, ekképpen: *"Jézus ekkor bement Jeruzsálemben a templomba; mikor pedig már mindent megnézett, és mivel már későre járt az idő, kiment Betániába"* (Mk 11,11).

Ugye, kiérezni ebből, hogy nem a nekünk fontos és tanulságos bevonulás kötötte le Jézus figyelmét, hanem valami más? Ő nem lassít, mint a limuzinban szállított politikus, hogy ajnározhassa a nép. A jövőjét tudva sem könnyít magán, mint New Yorkban a megrémült Ceaușescunak kellett. Ő a templomba igyekszik, szamáron lovagolva bár, hogy ott jól megnézzen mindent. Mi köze ennek a zsoltárt éneklők tömegéhez? Semmi. Az Isten jelenlétében kultivált élet Jézuson csüng, Vele tart. Ennek az életkapcsolatnak régtől kultikus helye a Templom. A Szövetség szerint annak kellett volna lennie. Amivé az akkori Templom lett, az várt a gondtalanul zsoltározó tömegre. Jézus mai tanítványait arra nevelheti - harmadjára - ez a történet, hogy mi se tulajdonítsunk nagyobb jelentőséget annak, amit a tömeg tesz, még ha éppen hozsannázik is, annál, amivel Jézus törődik.

Gondoltak ők azzal, hogy a jól ismert 118. zsoltár valójában a mindenkori ember SOS kiáltása, aki meghalni sem kész, míg elérkezik a nap, amikor az *"ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz köti"* Valaki? Az Úr legnagyobb munkája lesz ez – vallotta az ihletett zsoltár írója – az Övé, *"akit az építők megvetettek"* (Zsolt 118,22-29).

Elképzelem, alaposan megrázhatta Pétert mindez. Nem könnyű Jézust a tanítványaként követni. Évekkel később, Márknak mesélve is csodálkozhatott akkori értetlenkedésein és Jézuson, aki másnap reggel jókorán ébresztette őket. Nem volt idejük sokáig szedelőzködni, készülődni... ugyanarra az útra. Menynyire más ez a második „nekifutás"! Elmarad a reggeli. Zsoltározás? Nuku. Márk evangélista ugyanolyan terjedelemben ír a gyümölcstelen fügefa sorsáról, mint az ünnepi bevonulásról.

A tanítványairól gondoskodó Úr Jézussal a hét minden napja „nagy", mert Isten uralkodását éljük át vele. Ünnep, ha engedelmeskedünk neki.

Novák József

A MESSIÁS KORONÁJÁNAK DRÁGAKÖVEI

„Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és szamáron ül, szamárcsikó hátán. Kiirtja a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből. Kivész a harci íj is, mert békét hirdet a népeknek... A Seregek URa oltalmazza népét, győznek, és taposnak a parittyaköveken... Megsegíti őket Istenük, az ÚR azon a napon. Pásztorolja népét, mint egy nyáját. Mint a korona drágakövei, úgy ragyognak földjén. Zak 9,9–16

A szamárcsikón érkező király egy ideig töviskoronát viselt népe miatt, s mi már tudjuk: főleg népéért. Az igaz és diadalmas és mégis alázatos Messiás királyt azonban nem ilyen korona illette meg. Ez a király ma is folytatja szolgálatát/uralkodását: pásztorolja népét. Kiirtja a harci kocsikat (nem fegyvert ad az övéi kezébe?!), békét hirdet, szabadon bocsátja a foglyokat, kárpótol, oltalmazza népét, győzelmet ad nekik, megsegíti őket. Mi lennénk, lehetnénk a Messiás koronájának drágakövei? Lehetséges lenne, hogy valaki bennünk értéket látna, drágakőnek tartana? Felragyognának fakó-fénytelen-fáradt szemeink, ha rádöbbennénk, hogy a Király ránk vár, gyönyörködni akar bennünk. De ragyogjanak is, hiszen megtalált, fölemelt, megtisztított, megmosott („...szent vérében"). S méltán várja, hogy dicsőségére éljünk. Hogy koronájának drágakövei legyünk. (Pál is koronájának nevezte, szerelmeseinek tekintette a gyülekezet tagjait - Fil 4,1). Megváltott gyermekeinek szépsége, tisztasága, gyümölcstermése – a Messiás koronájának drágakövei – a töviskoronás Király és az Atya dicsőségét hirdetik (pl. Jn 15,8).

Herjeczki Géza (Áhítat)

AZ ÖRÖMRŐL

Isten igéjében – az Ó és az Újszövetségben egyaránt - nagyon gyakran találkozunk az öröm, örülni szavakkal és szinonimáival. Kívülről is tudunk idézni ezek közül jónéhányat. Számomra ez az 5 ige mutatja be legszebben ennek a fontos szónak a jelentését és jelentőségét.

1. ***„...örülök, együtt örülök mindnyájatokkal. Ugyanígy ti is örüljetek, örüljetek velem együtt... Örüljetek az Úrban mindenkor; ismét mondom: örüljetek!"*** (Fil 2,17-18; 4,4)

Pál a körülményeitől függetlenül örült, s ugyanarra biztatja olvasóit, a gyülekezet testvériségét. Ha a körülményeink miatt örülnénk csupán, nem tartana sokáig az örömünk. Az Úrban (Pál mindig Jézusról, a Megváltóról beszél, amikor az Urat említi) viszont „mindenkor" is lehet örülni.

2. ***„És az angyal így szólt: Ne féljetek, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely minden nép öröme lesz, mert Dávid városában ma megszületett nektek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus."*** (Lk 2,10-11)

A görög evangélium szó örömhírt, örömüzenetet jelent. Lukács ezt használja itt. Úgy is mondhatnánk: Örömhírt mondok nektek, nagy örömöt, olyat, ami mindenki számára öröm lesz. Ma született meg ennek az örömnek a forrása, az Üdvözítő. Akik hallották az „evangéliumot", örültek, azóta hangzik az örömhír, azóta egyre többen örülnek.

3. ***„Mondom nektek, ilyen örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén... Vigadnod és örülnöd kellene hát, hogy a te testvéred meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott."*** (Lk 15,10.32)

Egy bűnös ember megtérésén még a mennyben is örülnek, nekünk is föl kellene ismernünk, hogy ha van valami, ami miatt örülhetünk, akkor az a bűnös megtérése. Örülnünk kellene hát, hogy megtérések történnek körülöttünk, s szerte e világon.

4. ***„Ezeket mondtam nektek, hogy az örömöm bennetek legyen, és a ti örömötök beteljék."*** Jn 15,11

Jézus is örült. Örömét tanítványainak is átadta. (Pál is tőle kapta örömét.) János 15-16. részben többször is hangsúlyt kap, hogy a Mester a követői örömével is törődik, azt is munkálja.

Pál apostol, az Úr Jézus, és a mennyeiek örööméről olvasva a hívő szíve, élete is megtelik örömmel. Nem is kell erőlködni érte, hiszen a Lélek gyümölcseként természetesen megterem az „élő emberben" az öröm (Gal 5,22).

Ötödiknek legszívesebben az egész Zsoltárok könyvét választanám. Itt van egy, a sokszor előforduló felhívás közül:

5. ***„Ujjongj az ÚRnak, te egész föld! Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, menjetek eléje vigadozva!"*** Zsolt 100,1-2

Az egész teremtett világ örüljön! Minden oka megvan erre. Isten igéje abban is segít, hogy észrevegyem az okokat, s hogy meghalljam a felhívást az örömre. Miközben Istent dicsérem, érlelődik bennem a Lélek gyümölcse: az ÖRÖM.

Herjeczki Géza

ÖNBECSÜLÉS

Az önbecsülés kérdése fiatal korom óta foglalkoztat. Magamat úgy ismerem, mint akinek meglehetősen alacsony az önbecsülése. A legtöbb előadásban, szószéki tanításban azt hallottam, hogy ez rossz, és ezen lehet javítani.

Próbálkoztam, követtem a különféle tanítások által kínált módszereket, kevés sikerrel.

Az utóbbi néhány évben már nem próbálkozom semmilyen önbecsülést javító módszerrel. Sőt, inkább megkérdőjelezem az eddigi próbálkozásaimat is.

Miért fontos a magas önbecsülés? Kinek fontos?

Én úgy ismerem magam, mint introvertált, befele forduló személyiség. Az introvertáltak hajlamosak a negatív gondolatokra és érzésekre. A természetükből fakad. Talán az alacsony szerotonin szint is belejátszik. Sok-mindent lehet róluk állítani, de azt nem, hogy elbízzák magukat. Éppen azzal küzdenek, hogy nem bíznak önmagukban, és ha társul az introvertáltsághoz egy bizonyos szintű intelligencia, akkor nem bíznak könnyen másokban sem. Igyekeznek elmélyülni, részletekbe menően elemezni érdeklődésük tárgyát.

Az alacsony önbecsülést nem tartom feltétlenül hátránynak az életben. Ha ez mégis hátrány, akkor feltevődik a kérdés: mennyit kell belőle ledolgozni, hogy elérjem a high self-esteem-et? Mennyi a magas önbecsülés szint? Hol kell megállni mert úgymond már elérted? Mi van ha túl lősz a célon? Mi lesz, ha túl nagy önbecsülésre teszel szert? Mi lesz, ha átcsap az igyekezeted narcisztikus személyiségbe? Ezek jogos kérdések.

Vékony vonal választja el a magas önbecsüléssel rendelkező személyt a narcisztikus, önimádó, öntelt és másokat lekezelő, kihasználó embertől.

Melyik a jobb? Hol az egyensúly?

A sors úgy hozta, hogy a közelembe került néhány magas önbecsüléssel rendelkező ember az életem egy-egy szakaszában. Amint jobban megismertem őket, éreztem, hogy nem szeretek a jelenlétükben időzni. Egy-egy találkozás, beszélgetés után alig tudtam magamhoz térni. A kioktató, mindent jobban tudó, lehengerlő szövegelés fárasztó volt. Uralták a beszélgetést. Éreztették a beszélgető társakkal, hogy hozzájuk képest mindannyian tíz lépéssel mögöttük kullognak.

Nem szólhattál hozzá az adott témához, hogy az illető ne vágott volna a szavadba, vagy ne javított volna ki...

Arra a megértésre jutottam, hogy a magas önbecsüléssel rendelkező személyiség gyengesége éppen az, ami egyébként az erőssége. Nincs meg feltétlenül az a tartalom, tehetség, érték, amit igyekszik exponálni a környezetében, ugyanakkor kiválóan kommunikál. Az nem igazolt, hogy helyesek és mélyrehatóak az ismeretei, de amikor érvel, neki nem is az a fontos, hogy kiderüljön az igazság, hanem, hogy megnyerje a vitát, és a beszélgető partnerét romokba döntse, lehengerelje.

A közvetlen környezetünk, a családunk, a barátaink tudják lemérni a legjobban, kik vagyunk és mire vagyunk képesek.

Ha kiegyensúlyozott, helyes önbecsülésre vágyunk, azt megkapjuk a környezetünk visszajelzéseiből. Általában a visszajelzés vegyes. Nem csupán pozitív, hanem negatív is. Ha figyelünk ezekre a jelzésekre például a házastársunktól, a gyermekeinktől, a szüleinktől, a rokonoktól, egy-két igazi baráttól, lelki testvérektől, munkatársaktól - az elég adatot képezhet a helyes önbecsülés meghatározásához. Ők tudják a legjobban, miben vagyunk kompetensek, mennyire vagyunk hozzáértők valamilyen területen, mennyire vagyunk megbízhatók, jellemesek.

Jó, ha nem gondolod magad többnek, mint ami valójában vagy. Fontos, hogy mégis tudd magadról, hogy miben vagy jó és hozzáértő. Tehát, ne gondold magad kevesebbnek sem, mint ami vagy.

Pál apostolnak van egy nagyszerű mondata a helyes önbecsülésről.

"De Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, és hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló, sőt többet fáradoztam, mint ők mindnyájan; de nem én, hanem az Isten velem való kegyelme." 1Korintus 15:10.

High- vagy low self-esteem? Ez személyiség függő. A személyiséged nem kell megváltozzon. Így lettél teremtve. A befele forduló nem rosszabb, nem alsórendűbb, mint az extrovertált, könnyen kapcsolatokat teremtő egyén.

A túlzott önbecsülés egy kellemetlen személyiség torzulás, amit a biblia is elítél. Kapcsolatos az önimádattal, az elbizakodással, az önteltséggel.

Valaki egyszer azt mondta nekem, hogy ő még nem látott egy ennyire alacsony önbecsüléssel rendelkező embert, mint én. Persze, én sem láttam olyan magas önbecsüléssel rendelkező embert, mint ő. Pedig mind a ketten tudhattuk, hogy csak Isten kegyelméből vagyunk amik vagyunk.

Lukács János

COVID-19 Kaliforniában

Az első fertőzési hullám kezdetén, 2020 tavaszán Kaliforniában nagyon szigorú intézkedéseket hozott a helyi Népegészségügyi Központ (Public Health Department), hogy megállítsák a vírus terjedését. Teljes lezárást rendeltek el közel 3 hónapig. A kórházakon kívül kizárólag olyan üzletek maradhattak nyitva, ahol a létszükségletekhez kapcsolódó cikkeket lehetett megvásárolni, mint pl: élelmiszer boltok, gyógyszertárak, benzinkutak. Az éttermek, iskolák, óvodák, templomok, mozik, a nem létszükségleteket kínáló létesítmények (non-essential business) mind bezártak. A kórházakban ezzel párhuzamosan megemelkedett a betegek száma, viszont még nem okozott különösebb problémát az ellátásuk. Amikor a fertőzések száma a nyári hónapokban csökkenő tendenciát vett, fokozatosan megnyitották a korábban bezárt üzleteket, engedtek kisebb csoportos gyülekezéseket a szabadban, a bölcsődék/óvodák fogadhattak gyerekeket és az utazások is egyre gyakoribbak lettek. Ezalatt az idő alatt, néhány vasárnap mi is tartottunk szabadtéri istentiszteletet az imaházunk udvarán. A nyár vége felé, az utazások, a csoportos összejövetelek növekedésével, az üzletek, éttermek nyitva tartásával ismét emelkedni kezdett a fertőzések száma. Az érintett hatóságok újból elkezdtek szigorítani a szabályokon, pl. az éttermeknek csak elvitelre lehetett ételt készíteni, csak limitált számú vásárló lehetett az üzletben (<25%), stb. Attól is tartottak, hogy ha a szokásos influenza szezon megkezdődik a téli hónapokban, „dupla" fertőzésre lehet számítani. Egyre nyilvánvalóbb volt, hogy az emberek nem bírják elviselni a bezártságot, elszigeteltséget, különösen a közelgő ünnepi időszak alatt. A fegyelem lankadását látva már tudtuk, hogy fel kell készüljünk egy újabb hullámra, ami várhatóan jóval nagyobb kihívások elé állít majd, mint a tavaszi. Sajnos, ez be is következett hamarosan.

November közepe óta Kalifornia ismét szigorú lezárás alatt van a fertőzések magas száma és a kórházak/személyzet túlterheltsége miatt. A mi kórházunkat is át kellett szervezni és újabb koronavírusos betegeket ellátó intenzív osztályokat kialakítani a meglévő épületben. Ezenkívül dolgozóink egy részét is átcsoportosítottuk, így biztosítva az ellátás folyamatosságát.

Az elmúlt két hét azt mutatja, hogy valószínűleg elértük a csúcsot, a betegek száma stagnál, így remélhetőleg nemsokára megkezdődik a számok lefelé tendálása. Bízunk benne, hogy hamarosan elérjük azt a szintet, amikor újból biztonságosan el tudjuk látni a betegeket a kórházainkban. Sajnos az intenzív osztályokon még mindig elég magas a COVID-os betegek száma (és ezzel arányosan a halálozások száma is), ahol a betegek nagyobb részét lélegeztető gépek tartják életben.

Ami reményt ad a jövőre nézve az az, hogy december elején elkezdődött a COVID-19 vakcina beadása az egészségügyben dolgozók számára, mára pedig már egyre több területen, pl. a szociális ellátásban (idősek otthonában) dolgozók és a 65 éven felüliek számára is elérhető.

Véleményem szerint a védőoltás kifejlesztése, forgalmazása és a "karokba juttatása" Isten válasza arra a sokunk által gyakran elmondott imára, amiben kértük, hogy adjon segítséget az egész világot érintő járvány megállításához.

A COVID – 19 védőoltás minél előbbi beadatása nagyon fontos a következő okok miatt:

1. Minél több ember oltatja be magát, annál hamarabb áll meg a vírus terjedése.

2. A mai napig nincs még gyógyszer, ami a COVID által előidézett betegséget meggyógyítaná.

3. A védőoltás (Pfizer, Moderna) mai ismereteink szerint biztonságos, nem tartalmaz élő vírust és eddig még hosszú ideig tartó mellékhatásról sem tudunk. Én is megkaptam mind a két Pfizer adagot, 2020. december 22-én és 2021. január 8-án.

4. Nincs helye a halogatásnak, hiszen az egész világot érintő pandémia alatt a halálozások száma egyre nő, és az utóhatások hosszú ideig a fertőzésen átesett egyénnel maradhatnak (fáradékonyság, ködös gondolkodás, tüdő- és szív szövettani elváltozások, stb.).

Tisztában vagyok azzal, hogy sokan félnek beadatni az oltást, vagy már eleve vakcina ellenes hozzáállásból érvelnek, és valótlan vagy félrevezető cikkeket terjesztenek az interneten, médiában.

Amit mi tudunk tenni az az, hogy minél több hiteles, tudományos forrásból való információt szolgáltatunk és igyekszünk a téves híreket tényekkel megcáfolni. Remélhetőleg, így folyamatosan nő azok száma, akik készek beadatni a vakcinát.

Hívő emberként továbbra is imádkozom, hogy minél többen megértsék a fontosságát és bátran, hittel fogadják el Istennek ezt az ajándékát, nemcsak a maguk, hanem embertársaik érdekében is.

Novák Györgyi

Védőoltást? Nekünk is?

Szomorú vagyok amiatt, hogy a COVID-19 védőoltás (vakcina) ellen ilyen heves támadás alakult ki keresztény - keresztyén körökben.

43 évig dolgoztam klinikai virológus orvosként. A *Szent László kórház Virológiai Laboratóriumának* a vezetője voltam, s ma már több éve nyugdíjasként élek, ugyanakkor Istenben hívő, Jézus Krisztusban bízó ember vagyok.

Jézus Krisztus beszél az utolsó időkben fellépő járványokról. **A védőoltások számos járványt megállítottak már eddig is** (járványos gyermekbénulás, kanyaró, mumpsz, magzatkárosodást okozó rózsahimlő stb.). Más betegségeket a védőoltások alkalmazása miatt **már csak hírből ismerünk** (feketehimlő), vannak olyanok, amelyek előfordulása s ezzel következményei is megritkultak (a fertőző májgyulladás A-, B típusa következményei májkóma, májcirrózis, májrák). De vannak olyan vakcinák is, amikkel a rák kialakulását sikerül **megakadályozni** (méhnyak-, gége, májrák stb.), s vannak, amelyek trópusi országokba utazva vagy fertőző környezetben dolgozva (sárgaláz, kullancs eredetű agyvelő gyulladás stb.) nyújtanak **védelmet**.

Nagy eredmény és óriási ajándék, hogy a COVID-19 ellen ilyen gyorsan sikerült kifejleszteni a vakcinát. *A vakcinálás nyomán kialakuló védettség nemcsak minket, hanem családtagjainkat, a környezetünkben élő embereket is védi.* A vakcina által aktivizált immunrendszer csapdába ejti a minket fertőzni akaró vírust, fertőződés esetén nagy mértékben csökkenti a fertőzőképes vírusok mennyiségét. Ha megfertőződünk is, jelentősen enyhébben és rövidebben, vagy épp tünetmentesen fogjuk átvészelni a "vírusok támadását", és a fertőzési lánc megszakadásának eszközei lehetünk.

A természetes úton megbetegedettek és a betegségből meggyógyultak számára szükségtelen a védőoltás, mert még a rövid távra védettséget biztosító léguti fertőzések után is fél-, két évig tart a természetes védettség.

Én és lelkipásztor férjem az első adandó alkalommal regisztráltattuk magunkat a COVID-19 elleni védőoltásra. **Felelősek vagyunk önmagunkért, de egymásért még inkább!** Bár vannak, sőt még lesznek is járványok, Jézus Krisztus arra tanít minket, ne veszélyeztessük a környezetünket, inkább abban legyünk együttműködőek, hogy a járvány lecsendesüljön, és megszűnjék! A felelősségteljes magatartás pedig azt jelenti, hogyha lehetőségünk van rá, akkor oltassuk be magunkat a COVID-19 ellen!

Dobner Győzőné dr. Mihály Ilona
nyugdíjas klinikai virológus főorvos

TORONTÓ

Gyülekezeti beszámoló

Folyó év márciusában van egy éve annak, hogy személyes és gyülekezeti életünk egy olyan válsághelyzettel találta szembe magát, amilyennel a mi generációnk eddig nem találkozott. Ebből eredően, az elmúlt 12 hónap távlatából visszanézve elmondhatjuk, hogy gyülekezeti életünkben nagyon sok kihívással kellett szembenéznünk és a szokottnál több fájdalmat kellett elhordoznunk, de mindezekben megtapasztaltuk, hogy mennyei Atyánk kegyelme nekünk is - a világválság idején is - elég volt.

2020. március 15. volt az utolsó vasárnap, amikor gyülekezetünk korlátozások nélkül gyűlhetett össze istentiszteletre. Azt követőleg több hónapig egyáltalán, majd pedig csak korlátozásokkal, és a járványügyi szabályok betartásával tarthattunk személyes összejöveteleket. Nem volt könnyű idomulni az elkülönüléshez, a telefonos kapcsolattartáshoz és

a virtuálisan megtartott istentiszteletekhez; gyülekezetünk testvérisége azonban felismerve, hogy ebben a helyzetben ez a leginkább járható út, példásan felzárkózott az új helyzethez. Még idős testvéreink is, korukat meghazudtoló módon tanulták meg és fedezték fel a virtuális világ fortélyait. Akiknek nem volt számítógépes hozzáférésük, azokat telefonhívás által kapcsoltuk be összejöveteleinkbe. Nem olyan helyzet volt ez, amire vágytunk, de hálásak voltunk, hogy ilyen formában is megtarthatjuk istentiszteleteinket, és jobb híján kezdtük élvezni is a korlátainknak ilyen fajta kiszélesedését. Rendszeresen bekapcsolódtak összejöveteleinkbe *Kelownai testvéreink, és Erdélyből és Magyarországról* is gyakran voltak vendégeink. Külön áldásként fogtuk fel, hogy hétköznapi bibliatanulmányozásunkon és imaközösségünkben a résztvevők száma majdnem háromszorosára nőtt az elmúlt évekhez képest.

A vírusidőszak harmadik hónapjában sajnos elvesztettük egyik kedves testvérnőnket, **Rigó Ilonát**, aki 82 éves korában hallotta meg a haza hívó szót. Ilonka néni temetése 2020. május 9-én volt - a korlátozások miatt - nagyon kevés résztvevővel. Mindössze fia *Sándor* és lánya *Hajnal*, illetve azok közvetlen családtagjai vehettek részt a gyász-szertartáson. Az igehirdetés szolgálatát *Püsök Dániel,* gyülekezetünk lelkipásztora végezte a János 14,1-6 alapján, biztatva a gyászoló családot az Istenbe vetett hitre, és Jézusban való bizalomra. Bár gyülekezetünk testvérisége nem vehetett részt fizikálisan a temetésen, virtuálisan bárki bekapcsolódhatott. Videóra rögzített énekekkel is szolgálhattunk elhunyt testvérnőnk családja felé. A feltámadás reménységében szívünkben hordozzuk Ilonka testvérnőnk emlékét!

A nyár egyik legnagyobb fájdalma volt számunkra, hogy a **Ráma táborunk** kapui majdnem egész nyáron zárva voltak. Nagyon hiányoztak amerikai testvéreink, a szövetségi és biblia konferencia, a gyermek és ifjúsági táborok, valamint a gyülekezeti hétvégék. Igaz, a nyár második felében már korlátolt létszámban kimehettünk a táborba, gyermekeink nagy örömére, de mégsem volt a nyarunk olyan, amihez hozzá voltunk szokva, és amit nagyon vártunk.

Különösen elszomorító volt ez abban az évben, amikor táborunk *megalapítására és fennállásának 60. évfordulójára emlékeztünk.* Bár vendégek nélkül, de meghitt gyülekezeti környezetben és Isten iránti hálával megtelt szívvel emlékeztünk meg elődjeinkről, akik láttak, mertek, léptek, fenntartottak és fejlesztettek; valamint az évtizedek áldásairól, amit Rámában vehettünk át Istentől.

Ebben a jubileumi évben egy másik évforduló megünneplésére is sor került

Rámában. **Kuti János és Mária** testvéreinkkel adtunk hálát Istennek, hogy egymásnak ajándékozta őket, és 64 éven át megtartotta házasságukat. A Kuti házaspár követendő példa gyülekezetünk fiatalabb nemzedéke számára a tábori és gyülekezeti önkéntes szolgálatban, az Isten iránti őszinte hitben, és a házaséletben megélt szeretetben, hűségben és kölcsönös tiszteletadásban.

Az ősz fő eseménye a gyülekezeti **hálaadó ünnepély** volt. Bár nehéz évünk

volt, de őszintén önvizsgálatot tartva nagyon sok okot találtunk ebben az évben is a hálára.

Ennek az évnek, mely mintha a halál árnyékának a völgyében telt volna, egyik legnagyobb áldása egy kislány születése lett, akit *Szabó Dávid és Erica* testvéreinknek ajándékozott a Mindenható. **Szabó Adrienne** július 23-án született - szülei, a bővebb család és gyülekeze-

tünk örömére. Dávid és Erica október 18-án hozták el kislányukat *bemutatni az Úrnak és Isten áldását kérni életére.* Különös volt ez a gyermekbemutatás olyan szempontból, hogy mind a négy nagyszülő és minden nagybácsi és nagynéni a családból részt vehetett rajta. Itt a diaszpórában élők számára különleges áldás ez. Az ünnepi istentiszteleten gyülekezetünk lelkipásztora az Ézsaiás 46,3-4 alapján hirdette Isten igéjét. Az igehirdetésben megláthattuk, hogy Isten nem egy távoli lény, hanem szerves része gyermekei életének, akiket fogantatásuktól kezdve halálukig hordoz az Ő széles vállain. Kívánjuk, hogy Adrienne is tapasztalja meg életében Isten megmentő és megtartó kegyelmét.

Az év második felében két építkezési projektbe is belekezdtünk. Az egyik a táborban lévő **fiú cottage felújítása** volt, ami a mosómedvék garázdálkodása miatt lakhatatlanná vált és teljes felújításra szorult. Az elkezdett munkát tavasszal tervezzük folytatni, és a nyár beállta előtt szeretnénk teljesen befejezni. A második munkaprogram **két vasárnapi iskolai terem kialakítása** volt az imaházunkon belül. Az építkezés folyamán, pénz és munkaerő hiányában csak a külső falai lettek megépítve ezeknek a termeknek. Most vált lehetővé két kisebb, vasárnapi iskolai és más kiscsoportos foglalkozásra alkalmas terem kialakítása az adott helyen. A munkálatok decemberben kezdődtek meg, és remélhetőleg tavaszra teljesen készen lesznek. Ez utóbbi projekt a *magyarországi Bethlen Gábor Alap támogatásával* valósulhatott meg.

A karácsonyra készülve – amit sajnos ismét csak virtuálisan ünnepelhettünk meg – advent harmadik vasárnapján, imaházunkban, **ökumenikus adventi istentiszteletet** tartottuk a *torontói főkonzul, Palkovits Valér* úr indítványozására. Jó volt tapasztalni, hogy minden torontói magyar gyülekezetből és egyházból a tagok, illetve lelkipásztorok és szolgálattevők részt vettek és szolgáltak ezen a rendkívüli istentiszteleten. Ünnepünkön jelenlétével megtisztelt, és köszöntést adott át Ontárió tartományának mentális egészségéért és a függőségek kezeléséért felelős minisztere, *Michael A. Tibollo* úr is.

A karácsonyi szezon említésre méltó eseményei közé tartozik még az a gyülekezeti összefogásunk, aminek keretében **45 cipősdobozt** megtöltve ajándékokkal, a *Samaritánus Erszénye* segélyszervezet segítségével küldhettünk el a világ hátrányos helyzetű országaiban lakó gyermekek számára.

Miközben a tavasz illatát érezzük a levegőben, hálásak vagyunk, hogy a hírhedt kanadai tél ebben az évben sokkal enyhébb és barátságosabb volt a megszokottnál. Ha nem is volt hosszan tartó kemény hideg, de hó azért hullott bőven. Több hétvégén is sikerült kimenni gyülekezetünk gyermekeivel és fiataljaival a környező dombokra, szánkózni. Ezeken a kiruccanásokon - a sebes lecsúszások között - forró csokit, teát és finom süteményeket is fogyasztottunk néhány testvérnő jóvoltából.

Záradékul gyülekezetünk évi mottóját osztjuk meg testvéreinkkel. Szeretnénk, hogy megvalósuljon úgy gyülekezetünkben, mint a világ bármely országában található magyar baptista gyülekezetekben: „Jézus így válaszolt:

"Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig." Ap-Csel 1,7-8

Püsök Dániel

NYITOTT BIBLIA GYÜLEKEZET
www.OpenBibleHungarianChurch.com

Amint biztosan hallottátok már, az elmúlt pár hét alatt a COVID-19 betegségben voltam. Feleségem, *Ibolya* is, valamint *édesapám és édesanyám* is benne voltak! Hála Istennek, hogy már jobban vagyok, és a családunk minden tagja is meggyógyult! Hálásan köszönöm az imáitokat és a rendszeres érdeklődést, amit irántunk mutattatok!

Betegségem alatt elgondolkodtam azon, hogy amikor beteg lettem, nagyon odafigyeltem a szimptómákra és *komolyan vettem a kezelést is*, amit az orvosok előírtak. A betegséggel együttjáró tüdőgyulladást is nagyon komolyan vettem, és bevettem a gyógyszereket is, amelyeket az orvosok a kezelésre adtak.

Azon is elgondolkodtam, hogy bár *a lelki betegség sokkal komolyabb és veszélyesebb* még ennél a csúnya betegségnél is, az emberiség nem veszi komolyan, és sajnos a "lelki gyógyulásra" előírt használati utasítást sem követik úgy az emberek, amilyen komolyan kellene azt venni! Sok ember észreveszi hogy baj van a lelkével. Azt is észreveszi, hogy változásra és gyógyulásra van szükség. Még a vágya is megvan arra, hogy jó lenne meggyógyulni! Hiszi, hogy Isten hatalmas, és képes arra, hogy meggyógyítsa - és Isten meg is akarja gyógyítani. De mégsem jön el a gyógyulás, mivel *nem akarja elfogadni az Isten szerinti gyógyulás módját.*

Ma reggeli istentiszteletünkön *Naámán* történetét fogjuk hallani a Királyok 2. könyvéből. Meggyógyult a lepra betegségből, de Isten *először a büszkeségéből kellett kigyógyítsa!* Lehet, hogy te is hasonló helyzetben találod magad ezen a reggelen. Érzed, hogy beteg vagy. Fizikailag, de lehet hogy lelkileg is. Hallottál már Istenről, és a gyógyulásról, amit egyedül Ő tud adni. De a büszkeséged és makacsságod miatt még nem tapasztaltad meg Isten gyógyítását, ami pedig készen van számodra is. Fogadd el végre gyógyítását! Egyúttal meg fogod tapasztalni, hogy nem csak téged akar megáldani vele, de családodat és szeretteidet is megfogja áldani, ha hittel és alázatos szívvel elfogadod Őt!

Ma reggeli prédikációnk címe: "*Alázkodj meg, és fogadd el végre Isten gyógyítását fizikai és lelki életedre!*" (2 Királyok 5:1-19)

Mit gondolsz, milyen az életed Isten nélkül? Megvagy elégedve fizikai és lelki egészségeddel? Ha gyógyulásra vágysz, Istennél ma megkaphatod!

Ha megszeretnéd tudni, hogy ez hogyan lehetséges, akkor csatlakozz hozzánk *FacebookLive*-on a *Venice-i Magyar Haz Facebook oldalán,* vagy akinek nincs Facebook-ja, az megnézheti majd a *Magyar Haz Web oldalán,* YouTube-on. HTTPS://www.facebook.com/HCSPetofi

Kulcsár Attila

LIVE FOR THE FUTURE

Some people live in the past. In other words, their mind is constantly occupied with who they were, what successes they attained, and how much honor they received in the past. Others – on the other hand – complain about past persecutions, hurts, and sufferings, they were exposed to. While even others, lament over lost opportunities; or hardships they caused for their children, parents, or others even if they confessed those and asked Jesus to forgive them; because they can not forget nor forgive themselves all the things Jesus already forgave.

Then, there are those who live in **the present exclusively.** They are not interested in the **past**, and are not concerned with the **future**, because they are so heavily involved in the present day problems of life that they have no energy left to care for something else, or even to relax.

However, Paul the apostle, in his letter to the Philippians Church, recommended that – as people who already dealt with the **past** by asking and receiving forgiveness from Jesus, and who were heavily persecuted in the **present** – they should rather **live for the future.** In other words, that **they should follow his example** as he already put that into practice; although he would have had good reasons to brag about his past accomplishments, titles, and honors; or to mourn over his former sins. But, he didn't. Instead, he considered all those loss for the sake of Christ. In Philippians 3:5-17 (NIV) we read:

If anyone else thinks he has reason to put confidence in the flesh, I have more: Circumcised on the eight day, of the people of Israel, of the tribe of Benjamin, a Hebrew of Hebrews in regard to the law, a Pharisee; as for zeal, persecuting the church; as for legalistic righteousness, faultless. But whatever was to my profit I now consider loss for the sake of Christ. What is more, ***I consider everything a loss compared to the surpassing greatness of knowing Christ Jesus my Lord,*** *for whose sake I have lost all things. I consider them rubbish, that I may gain Christ and be found in him, not having righteousness of my own that comes from the law, but that which is through faith in Christ – the righteousness that comes from God and is by faith. I want to know Christ and the power of his resurrection and the fellowship of sharing in his sufferings, becoming like him in his death, and so, somehow, to attain to the resurrection from the dead.*

Not that I have already obtained all this, or have already been made perfect, but I press on to take hold of that for which Christ Jesus took hold of me. Brothers, I do not consider myself yet to have taken hold of it. But one thing I do: ***Forgetting what is behind and straining toward what is ahead, I press on toward the goal to win the prize for which God has called me heavenward in Christ Jesus.*** *All of us who are mature should take such a view of things. And if on some point you think differently, that too God will make clear to you. Only let us live up to what we have already attained. Join with others in following my example brothers…*

Thus first of all, the apostle told the Philippians **why he could brag about his past.** Namely, because as a member of the tribe of Benjamin, he was a law abiding, sincere Jewish Pharisee and serious persecutor of Christians. All of which calls for **praise**. Yet, he voluntarily gave that up for the "**surpassing greatness of knowing Christ."**

In addition, he gave up praise so that it may become clear that, in spite of his excellent qualities, and strict fulfillment of the laws; he did not become righteous by, and through these. In other words, he didn't receive forgiveness of sins, eternal life, and God's call by them. For, **these were only available through faith in Jesus Christ. Furthermore, he wanted them to know that** – in spite of the fact that in the present he wholeheartedly immersed himself in the service of Christ; **he still did not reach perfection.** Therefore, **he was rather concentrating on forgetting the past; and serving Christ whole heartedly in the present, so that he may attain great rewards in the future.** Or, quoting his own words: "Not that I have already obtained all this, or have already been made perfect… But one thing I do; **forgetting what is behind and straining toward what is ahead, I press toward the goal to win the prize for which God has called me heavenward in Christ Jesus."**

Then he asked the Philippian church, **to follow his example.** Meaning, that they too should **forget the past; cease to worry about the present; and instead – keeping their marvelous future in Heaven in the forefront – they should fervently serve the Savior also!**

Today, when many people still worry about their past, or live for the present day exclusively; the apostle Paul's request is talking to us as well. Therefore, Dear Reader, If you didn't invite Jesus into your heart so far; please do it now. **Then, together let us decide that forgetting our past, and handing our present worries over to the Lord; we shall serve him with our future in mind.** Then, our life will be easier, more blessed, and will bring more glory to God's name.

What does it mean to live in the future? Let me give you an example: Last week I was talking to someone about the world wide monitory problems, unemployment, wars, earthquakes floods, and illnesses. Suddenly, the person interrupted me by asking: **"Aren't these problems the signs that Jesus Christ will return soon?**" "Oh, Yes!" – I said. Then added: "Isn't it great that – as children of God – we can look at these problems in that light? That way, we don't have to fear, worry or become depressed about all these calamities. **For, if we keep in mind that these are only the signs of Christ's imminent return, or the signs of the imminent fulfillment of our glorious future; we will calm down, even rejoice, and face all problems filled with peace.**

Of course, **to live in the future** can not only be helpful for us in facing the world-wide calamities, but may also ease our pain during our daily trials. For, if in the midst of some pain, sickness, loss, or death we remind ourselves that all these will soon end because **Christ will soon return; we will calm down also.** Thus, it pays to **concentrate on the future,** while serving the Lord because that is the way Jesus can grant us **his peace.** Thus Once again, let me say: forgetting the advantages and sins of the past; handing over to God the problems of the present; **let us concentrate on our glorious future** while serving our Savior. Thereby making our lives more peaceful and useful.

Irma F. Matrai (2010)

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

WINTER GREETINGS 2021

from Ruth Wright

I don't think I have ever seen time fly by as fast as it has in the past year, even with our lives being turned upside down, changes made to how we live and adapting to online church services. I thank the Lord-as of this writing I remain-healthy.

On the other side it has been an opportunity for me to draw closer to the Lord, make use of the technology (Zoom) that we have, and for others spending more quality time with family.

I did not travel to my family for Thanksgiving, Christmas or New Years as I have a new puppy which is a joy to me. Loneliness has been put aside. How wonderful God has created these beautiful animals to be good companions.

Early last year I taught Bible to four ESL students. Only one was saved. One couple from the Middle East stayed for Bible after ESL. But when the Pandemic hit, on site classes closed down and this couple was not interested in further learning about the Word of God.

ESL started up last September and then again after the Christmas break. We have several teachers plus 12 or so participants, including the Middle Eastern couple. All of the students have truly enjoyed this endeavor to keep things going. I am helping in the conversation class.

Each week before we break into our respective classes, the director always talks to the students about the wonderful Lord Jesus Christ who loves every one of them. In this time of pandemic, their faces smile when they hear these words. People are afraid and don't know where to tum.

Interestingly, the Middle Eastern husband and wife are now in separate classes. This past week an Iranian lady (a believer) joined the conversation class and as God would have it, she is in the same class as the Middle Eastern woman! The believing lady also happens to be my dear friend who came to know the Lord many years ago through several friends who kept sharing the Good News with her, Bible study and attending Faith Bible Church. She was able to have a conversation with the Middle Eastern woman - it was such a blessing to hear her share of God's grace. What a wonderful reminder this has been to me that the work of the Lord does not stop.

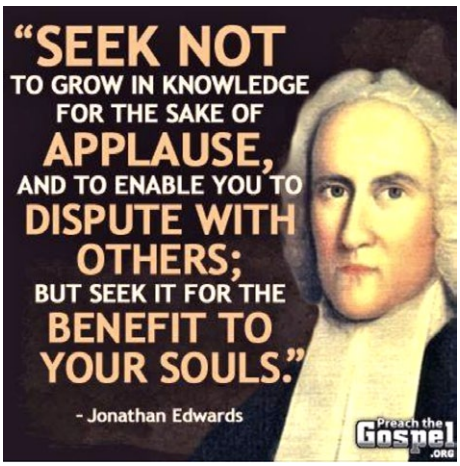

ESL class from one year ago

Additionally, I meet (by phone, email or in person with masks) with about six other folks from the Middle East - none are saved. Pray that as seeds are planted that God would reveal Himself to them. There is also one student from Korea who I meet with almost every week. She is on a solid foundation and is so in love with the Lord. She just didn't know how to find Him.

Recently I have been thinking about something I read in a devotional that lifts my heart - we know that we hold on to His hand, but He GRIPS OUf hand. Grip carries the meaning of a tight hold and gives me security in His continual presence. And in Psalm 18, I am reminded that He is my rock, my strength, my deliverer, my shield, my stronghold and my salvation. He is more than enough for me.

May our Lord bless you with a healthy and joyful New Year, trusting only in Him.

Ruth Wright
ruth_s_wright@yahoo.com

"Ne azért akarjatok az ismeretben növekedni, hogy megtapsoljanak, és ezáltal feljogosítva érezzétek magatokat a másokkal való vitatkozásra.

Igyekezzetek növekedni az ismeretben a saját lelketek javáért."

Jonathan Edwards *(Lukács J.)*

6 Shocking Facts in the Quran That Christians Should Know

For many Christians, Islam's holy book is an unfamiliar document that beholds alarming and incomprehensible teachings, many of which directly call for the punishment of "disbelievers"—but undeniably, it also beholds over 50 stories that parallel historical events found in the **Bible. While the Quran will never be supported or upheld by Christians, this article will unveil some interesting facts residing within the Quran that, surprisingly, only reaffirms the greatness and power of Christ.**

Mohammed

Within the 114 chapters and 6236 verses in Quran, the name of Prophet Mohammed can only be found in 4 places (Ch. 3:144, Ch. 33:40, Ch. 47:2, Ch. 48:2).

Jesus

Conversely, the name of Jesus is mentioned far more than Mohammed. Jesus can be found in the Quran in 25 places.

The Virgin Mary

No actual women are named in the Koran, except for one—Mary (Mariam), the mother of Jesus. Two entire chapters, Chapter 3 (Family of Mariam) and Chapter 19 (Mariam), are dedicated to the story of Mary. Within these chapters, it explains that Mary is without original sin, was a virgin and went to heaven with her physical body.

Power in the name

In Chapter 3, verses 45-55, the Quran goes into detail about Jesus. It refers to him in the following names: word of god (Kalimatullaah), spirit of god (Ruh-Allah), Jesus Christ (al-MaseeHu `Eesa). These names hold incredible power, meaning and symbolism.

His Great Works

The Quran goes on to highlight the many miracles of Jesus, many of which Christians are very familiar with. It details that He created a live bird with mud, cured a man born blind, cured a man with leprosy, how He spoke when He was 2 days old, and how He gave life to the dead. It even documents how Jesus went to heaven, that He is alive and will come again.

No one like Jesus

On the contrary, the Quran makes no mention that Mohammed is alive, does not mention that he will come back. He is not documented performing miracles and he is not referred to in any special names. ***(beliefnet.com)***

1968. március 15. EVANGÉLIUMI HÍRNÖK

A SZERKESZTŐ ROVATA

MÁRCIUS 15.

Amióta Petőfi elmondta lelkesítő szózatát a budapesti Nemzeti Múzeum lépcsőfokáról, azóta *március 15* egy nagy magyar nemzeti szimbólum. Ha március 15-ét halljuk, vagy olvassuk, először magyarságunkra gondolunk, s azután az eseményekre, amik e nappal kapcsolatosak. Március 15-e emlékeztet és figyelmeztet.

Emlékeztet, hogy van egy nép a Duna—Tisza völgyében, amely ezer év óta küzd. Küzd hol Kelettel, hol Nyugattal fennállásáért. Hogy győzött-e a nemzet vagy nem, azt még mindig csak a jövő mondja meg, azt azonban tudjuk, s 1956 óta az egész világ ráeszmélt, hogy a magyar még mindig él. Az 1956-os dicső napok alatt, míg fülem a rádióhoz tapadt, együtt mondtam Petőfivel a márciusi üzenet egy sorát: "A magyar név megint szép lesz." A magyarok sorsa kelet-Európa keresztútján az örökös küzdelem. Lehet, hogy ezért van az, hogy a küzdelemhez szokott szellem akkor is felszínre jut, amikor pillanatnyilag nincs külső ellenség. Ha nincs külső, keres a magyar belsőt.

Március 15-e emlékeztet arra, hogy a nemzeti próbaidőnek még nincs vége. Az erős helytállásra, arra a talpra, amelyen a magyar áll, szükség van. Hogy nemzetünk történelmének második évezredében hogy fog megállni népünk, nem tudjuk. De ha az első ezer év tanulságából találunk biztatást, akkor hihetjük, hogy a magyar élni fog. De nem szabad elfelejtenünk a magyarok legjobbjainak a meggyőződését, amelyet a költő foglalt írásba: *Minden nemzet alapköve a tiszta erkölcs.* A tiszta erkölcsű nemzetek a világ épületének a tartó oszlopai.

Március 15-e figyelmeztet, hogy van egy nyelv, a finn-ugor nyelvcsalád egyik ága, amely olyan erős, olyan kifejező, olyan tartalmas, hogy annak egy sora: "Talpra magyar!" képes egy egész nemzetet fellelkesíteni és a küzdők sorába állítani. Ez a nyelv dallamos, hajlékony és kifejező. Erre a nyelvre minden más nyelvű irodalmi remekmű lefordítható, anélkül, hogy értékéből és zamatából veszítene. Ezen a nyelven minden opera énekelhető. Ezen a nyelven Isten üzenete átadható, Isten neve dicsérhető és Isten neve káromolható. Van ennek a nyelvnek néhány kifejezése, amelyet semmiféle más nyelvre nem lehet méltóképpen lefordítani. A világ népe azért nem tudja mit jelent március 15-e, mert azt az egy sort: Talpra magyar! — nem lehet átültetni más nyelvre. Ehhez a kifejezéshez magyar nyelv és magyar költő kellett.

Íme itt a figyelmeztetés: Isten megáldott bennünket egy kinccsel, egy gazdag nyelvvel. Ezzel a kincscsel élni kell. Ezt a kincset becsülni kell. A nyegle, fennhéjázó magyar ivadékok, akik azzal kérkednek, hogy a magyar nyelvet milyen gyorsan felejtik, sem magyarságukat, sem Isten adományát nem becsülik. Ezekről a nyelvüket könnyen feladó egyénekről okkal teheti fel fogadott hazája, hogy adott esetben épp úgy nem lesz az új hazához hű, mint a fajtájához. Mert aki az egyikhez nem hű, hogy biztosít arról, hogy a másikhoz hű lesz? Az idegenben élő emberek tapasztalata pedig az, hogy aki anyanyelvét jól beszéli, rendszerint az tanulja meg jól a fogadott hazájának a nyelvét. A külföldi magyar legyen két nyelvet jól beszélő magyar.

A figyelmeztetés szól az amerikai magyar baptistákhoz. Isten a nyelvünket nemcsak a társadalmi érintkezésre adta, hanem arra is, hogy azzal az örökélet üzenetét közvetítsük. Sok magyar él Amerikában, Dél-Amerikában és szerte ezen a földön, aki Isten üzenetét, a legjobb hírt, a legkedvesebb nyelven akarja hallani. Megértik más nyelven is, de amikor az "anya szól", akkor a fiak másként veszik a hírt. A magyarnak szüksége van az evangéliumra. Missziói hivatásunkért és a lelkekért őrizzük kincsünket, a magyar nyelvet.

Evangéliumi Hírnök, 1968. március 15. 3. o. Dr. Udvarnoki Béla szerkesztő írása

A BAPTISTA SAJTÓ NAPJA (március 15)

Írd le ezt a látomást és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen! (Hab 2,2)

Magyar baptista sajtó. Igen, ilyen is van, s már elég rég óta. A *Békehírnök* megalakulását (1895) 13 évvel követte az *Evangéliumi Hírnök*. Az amerikai magyar baptisták lapja **egyidős a szövetséggel,** amit az újvilágban a múlt század legelején létrejött gyülekezeteink – otthoni és itteni példákat követve - hoztak létre. Az azóta megszakítás nélkül, folyamatosan megjelenő lap most a 113-dik évfolyamát éli. Eljut mindenhova, ahol magyar baptisták élnek, négy kontinensen, szétszóródva.

A szerkesztője és a cikk írók nagyobb része lelkipásztor, de a lap nem írott igehirdetések gyűjteménye. Versek is jelennek meg benne, de nem nevezhetjük költők fórumának. Az amerikai magyar baptista sajtó jelenlegi egyetlen orgánumának sajátos küldetése van. **Az evangéliumnak úgy a hírnöke, hogy a gyülekezeteink életét, szolgálatát kísérve figyelemmel a közöttünk és általunk is munkálkodó Krisztus evangéliumát, hívó szavát, s az arra válaszoló közösség gyümölcseit mutatja be.** Mindezt úgy kívánja tenni, ahogy Habakuktól is elvárta az Úr, vagyis: *„hogy könnyen olvasható legyen."* Szövetségünk, gyülekezeteink testvérisége ismeri egymást és a lap szolgálata segítségével is folyamatos kapcsolatot tart. A testvéri kapcsolat-tartás célja az, hogy a szolgálatunkban egymás segítségére legyünk - Pál ezt így fogalmazta meg: *„mert szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban."* (1Thess 3,8)

Jóllehet első renden az itteni gyülekezetek missziós életének, közös küldetésének elősegítése a cél, azért a távoli testvérekkel is összeköt valamennyire bennünket: figyelemmel kíséri pl. a *Magyar Baptista Világszövetség* munkáját is. Egyúttal örömmel olvassuk a *Békehírnököt* és a *Szeretet* lapot, sőt a magyar baptista sajtó más termékeit is.

A magyar baptista sajtó napján először is adjunk hálát azért, hogy van üzenet, amit továbbíthatunk. S kérjük az Úr segítségét abban, hogy *„könnyen olvasható"* és érthető üzenettel jelenjenek meg sajtótermékeink. Ne dodonai kétértelműséggel, ne homályos-sejtelmes mesékkel, ne tudományoskodó okoskodásokkal. A költő írhat szépen, az igehirdető fogalmazzon érthetően! A baptista sajtó még talán szép is lehet, de annál is fontosabb, hogy az evangélium eszköze, és könnyen érthető legyen!

Herjeczki Géza

ÖRÖMHÍR-EXPRESSZ

„Gyertek…ti is, kiknek nincs pénzetek, gyertek…pénz nélkül és ingyen. Ézs 55:1

Gyorsvonat indul ingyen és bérmentve,
Innen, ahol minden kátyúba fúl,
A beszállás a keresztnél megjelölve!
Még ma szállj be, hogy mennybe indulj!
Már fütyül a vonat! Mindjárt indulás!
Gyorsan szállj be, mert még lemaradsz!
Ha Jézusban hiszel, szabad a beszállás!
Másként a mennyből majd kimaradsz!

Suhan szép csendben, nem kormol-
zakatol,
Mert a hajtóereje szeretet!
Útikalauzunk szól a Bibliából,
Ott merít minden utas hitet.
Már fütyül a vonat! Mindjárt indulás!
Gyorsan szállj be, mert még lemaradsz!
Ha Jézusban hiszel, szabad a beszállás!
Másként a mennyből majd kimaradsz!

Jöhetsz ám Te is! Azt hiszed, jegyed
nincs?
Az Úr Jézus régen váltott neked!
Vérével fizetett, mert az értékes kincs!
Benne higgy, s Te is kaphatsz egyet!
Halld, fütyül a vonat! Itt az indulás!
Gyorsan szállj be, mert még lemaradsz!
Ha Jézusban hiszel, szabad a beszállás!
Másként a mennyből majd kimaradsz!

Szállj be hát Te is, ne legyen kifogás!
Kárhozattól védve csak így lehetsz!
Látod, ez örök biztonság, olyan áldás,
Mit Isten nélkül nem remélhetsz!
Halld, fütyül a vonat! Itt az indulás!
Gyorsan szállj be, mert még lemaradsz!
Ha Jézusban hiszel, szabad a beszállás!
Másként a mennyből majd kimaradsz!

Beszállás csak itt: Úr Jézusban a hit,
Tudod-e, hogy mi a célállomás?
Isten Lelke vezet, és Ő vigyáz rád itt!
Mennyben vár boldog fogadtatás!
Mert fütyül a vonat: egyszer meghallod
- És majd jön végre a kiszállás!
Felhangzik a boldogító Isten hozott!
Fütyül a vonat: végállomás!

Johnson Oatman, Jr., 1898
(The Gospel Train)
Fordította: ***Anna Piroska Williams***
Dallam: ***George C. Hugg***
Szöveg, **kotta**: http://www.hymntime.com/tch/non/hu/o/r/o/m/oromhir.htm

FELVÁLLALOD ŐT? Ő IS FEL FOG VÁLLALNI!

„Ekkor magához hívta a sokaságot tanítványaival együtt, és ezt mondta nekik: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét, és kövessen engem! Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt. Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, de élete veszendőbe megy? Mert mit is adhatna az ember váltságdíjul az életéért? ***Mert ha valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzedék előtt, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.****”* Márk 8,34–38

Ha hiszel és szégyelled a hited, akkor magadat szégyelled.

Az Úr Jézus az ő követéséből senkit nem zárt ki, de nem adott engedményeket sem. Azonban soha senkitől nem várt olyat, amire az illető ne volna képes. Nekünk nem a Golgota keresztjén kell meghalnunk, mert ez már megtörtént. Ezt az áldozatot egyedül ő hozhatta meg. De hogy föl kell venni a magunk keresztjét, ez alól egyikünk sincs felmentve (Gal 2,20). Itt pedig az óemberi természetünket kellene megfeszítenünk. Gondolatainkból, indulatainkból kiirtanunk. Viszont ezzel kapcsolatban egy törvényszerűségre hívta fel a figyelmünket. Ez a világ teremtése óta benne van a dolgok rendjében. Ha valaki meg akarja tartani az életét: például a tekintélyét, az egész biztosan elveszíti. Ha valaki őrzi érdemeit, egész biztosan azok is lenullázódnak. Ha valaki meg akarja tartani gyerekeit, azok a gyerekek hagyják ott leghamarabb. Életünk bár mely területén foggal-körömmel kiverekedett pozícióink hozzák ránk a legtöbb bajt. Míg amit Krisztusnak átadunk, az áldott magvetéssé lesz. Azonban ő nemcsak tanított, hanem példát is adott. Ha azt mondta, hogy az ő kedvéért hordozzuk el a másikat – ő elhordozta. Hogy parancsára bocsássunk meg – ő megbocsátott. Hogy ha valaki arcul üt, tartsuk oda a másikat is – ő odatartotta. Hogy adjuk oda azt is, ami nem jogos – ő odaadta. Ez lehetne a kereszténységünk igazi titka és ereje. Mert az ilyen áldozatra kész szeretet ott is illetékes, ahol semmi más. Ott is hatékony, ahol semmi más. Ott is gyógyít, ahol más tehetetlen. Mert ez a szeretet az Atyaéból való.

Hegyi András (Áhítat 2021)

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

MI TUDJUK! - János 7,40-53

Azt hinnénk: nincs nagyobb ostobaság, mint a *"Hiszem, ha látom!"* Ez a helyzet azonban még ennél is ostobábbakról szól. Látják, előttük van, tanúk is bizonyítják (40), hogy aki ott jár köztük, az maga a Messiás. Ők azonban a *"Mi tudjuk!"* gőgje felől jönnek (52). Ami szerintük nincs, az nem is létezhet, hiába áll az orruk előtt! Az előítéletes, fojtogató "tudás" ellen nincs gyógyszer. A meggyőzhetetlenség legmélyén pedig a teljesen elutasító tagadás rejtőzik. Ma is.

(Kalauz, 2021)

A BEKÖLTÖZÉS

"Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok..." Máté 25:35

Több testvéremmel is megosztottam a kételyeimet. Tanácsot akartam kérni tőlük és reméltem, hogy azt mondják majd, amit hallani akartam! Voltak, akik azt mondták, hogy nem biztos, hogy jó döntés befogadni, mert nem tudjuk milyen ember pontosan. Hirtelen én is elképzeltem a legrosszabbat is, ahogy az amerikai kisvárosi filmekben megjelennek az efféle jelenetek. - *Vajon biztonságban lesznek a gyerekeim?* Ilyen gondolataim is voltak. - *Rég volt már, hogy itt járt nálunk, de azóta milyen ember vált belőle, ha senkinek nem kell? - Vajon, miért nem a saját gyülekezetéhez megy segítséget kérni?* Számos kérdés szorongatott!

Biztos meg van rá az oka, gondoltuk! A férjem bölcsen azt mondta, hogy nekünk a saját szívünkért kell számot adnunk. Isten hozzánk vezette, nekünk kell tenni érte, tőlünk várja, hogy döntsünk. Talán hitben is megújul és visszatér Istenhez. Részéről semmi akadálya, hogy itt legyen!

Szóltunk pár gyülekezeti tagnak, hogy jöjjenek segíteni kipakolni azt a szobát, amit tárolónak használtunk. Minden felesleges dolgot elvittünk, így elég lakájos kis otthonná varázsoltuk a „gyerektermet". Előkerestük a rég elpakolt TV-t, meg áramos főzőlapot, néhány edényt, hogy minden legyen, ami egy háztartáshoz kell, mivel egy feltételt szabtam csak: nem vállalom, hogy minden nap reggelit, ebédet, vacsorát főzök. Megkértük tehát, hogy gondoskodjon magáról. Nem arról volt szó, hogy nem adok az éppen főzött ételből, de három kisgyermek, szolgálat meg tanulás stb. mellett nem tudtam volna eleget tenni ennek a feladatnak. Dani bevásárolt neki élelmiszer alapanyagokból, én meg adtam még pár dolgot a konyhára. A pince polcain roskadozott a sok befőtt és savanyúság, bátorítottam, hogy ami csak kell belőle, használja. A gyerekterem könyvespolcán is roskadozott a sok jó könyv, Bibliák s egyéb hitbuzgalmi irat.

Jó volt látni, hogy a gyülekezet tagjai is örömmel fogadták és lelkesen segítettek, amiben csak tudtak. Még egy antenna is előkerült valahonnan, hogy a magyar adást is tudja fogni a TV, ne csak az ukrán hírcsatornát. Vastag kabát és néhány pulcsi.

Emlékszem, egy keddi nap volt, amikor ez történt, és Laci bácsi beköltözött. Nagyon boldog volt és örült minden segítségnek. A takarításból ő is kivette a részét! Kipakolta a kartondobozokból a "fél életét," a többit pedig egymásra helyezve a sarokba állította. Furcsa dolog ez!

Kiokítottam a kanapé kinyitásának fortélyairól, mert viharvert kis kanapé volt ám az, annakidején egy misszionárus házaspár hagyta ránk, amikor hazaköltöztek a misszióból. Azóta kétszer átkárpitoztam, de már a mostani is kopott volt. Nem volt egyszerű a kinyitása. Volt egy mosókonyhánk az udvaron, ahol zuhanyozni is lehetett, radiátor adta a meleget. Tehát ez is megoldottá vált. Meleg van, főzni lehet, mosni, fürdeni lehet. Mi kell még a boldogsághoz kérdezhetnénk? Elhelyeztünk néhány egércsapdát is, mert egerek bőven akadtak, nincs mit ezen szépíteni. De Laci bácsi boldog volt, és mi is boldogok voltunk, hogy végső soron mégis jót tehetünk egy atyánkfiával. Természetesen elmondta a búját, baját, felháborodtunk rajta, de arra jutottunk, hogy nem a mi dolgunk. Nem szólunk bele! Valaki figyelmeztetett, hogy nehéz a természete, de hát kinek nem? Majd megpróbálunk segíteni neki mindenben, hogy helyreálljanak a dolgai és rendeződjenek a kapcsolatai.

Ezen a keddi napon tehát elindult egy új fejezet az életünkben, aminek a befejezését még nem tudtuk. A napokat, hónapokat Isten maga írta. Mi csak tettük a dolgunkat.

Nagy-Kasza Lona

Jó Atyám, Istenem / Precious Lord, Take my Hand

Fűr Béla — Thomas A. Dorsey
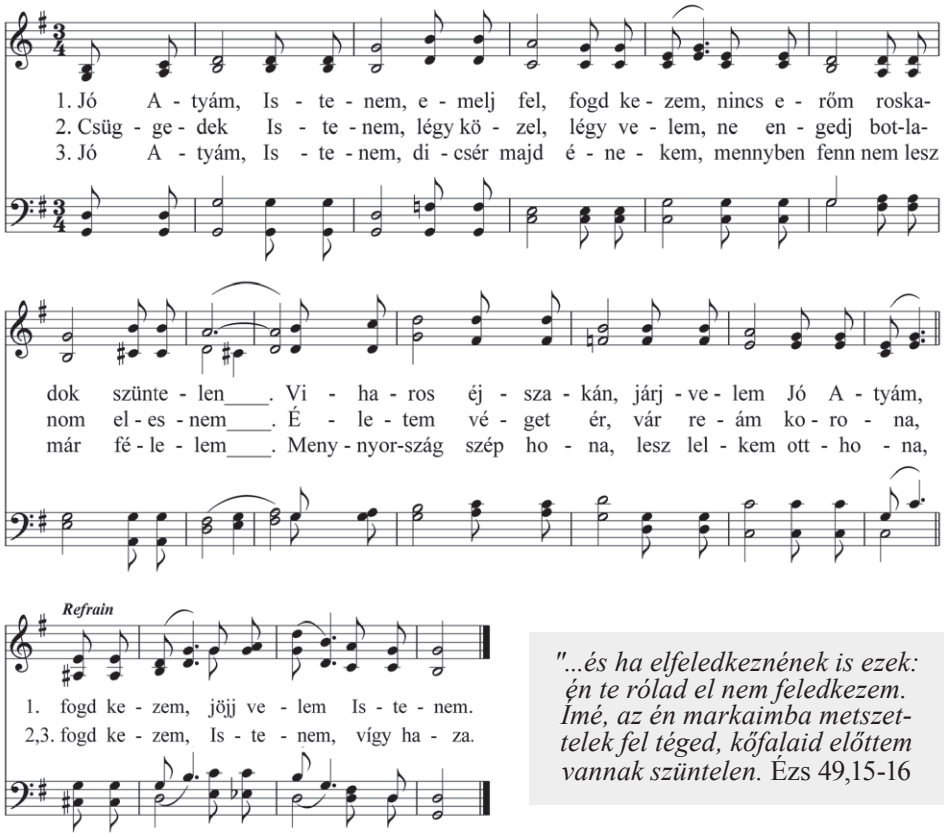
"...és ha elfeledkeznének is ezek: én te rólad el nem feledkezem. Ímé, az én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen. Ézs 49,15-16